

være enig i Sen, medmindre der træffes en Indretning, hvorved saavel Huusbondens som Tyende kunde finde en bedre Beskyttelse for deres billige Ret. Om en saadan Indretning skal jeg nærmere udlade mig længere nede i denne Betænkning.

Men naar endog Revisionsretten aldeles opheves med Hensyn til alle Tyende, der ere over den Aldersgrændse, som i Hensyn til Analogien af Frdgn. af 27de Mai 1848 er bragt i Forslag, saa bør dog neppe den Huusbondens, der har tilføiet sit Tyende et Slag, ubetinget behandles, som om det var skeet ved en Fremmed. Naar et Tyende ved sit Forhold har opirret Huusbonden til at lægge Haand paa det, burde den Anledning, der saaledes var ham given, ikke alene kunne virke en Nedsættelse af Mulden, men, efter Omstændighederne maatte han endog kunne fritages, imod at og den af Tyendet forskyldte Straf blev nedsat paa Grund af, at Huusbonden selv har taget sig til Rette. En saadan Compensation har Hjemmel i almindelig antagne Grundsætninger angaaende private Fornærmelser i Ord og Gjerning, nemlig i Analogien af Frdgn. 4de Octbr. 1833 § 3.

Det kan neppe under alle Omstændigheder bestaae med Retfærdighed, at Huusbonden kan, naar Tyendet kommer i Fængsel (Det være sig af hvilken som helst Aarsag) lade dets Tjeneste paa dets Beføstning udføre ved Andre. Som oven S. 17 bemærket, kan Fængslingen være et Dnde, der er eller dog juridisk maa betragtes som uforstyldt, og da kan man end ikke retfærdigt nægte Tyendet dets Løn, endnu mindre lade det Arbejde forrette paa dets Beføstning, som det ved den offentlige Myndigheds Foretagende er sat ud af Stand til selv at udføre. Men endog i de Tilfælde, hvor Fængslingen ikke er uforstyldt, vilde det dog være en Streng-
hed, som hidtil maaskee aldrig er faldet Noget ind, at det ei blot skulde tabe dets Løn fra den Tid, Fængslingen foregik, men endog give videre Erstatning for det Arbejde, det ellers skulde have udført for Huusbonden. Bestemmelsen vilde desuden ordentligviis være unyttig, da Tyendet i de Tilfælde, hvor Arresten er bleven forfulgt, og det findes skyldigt, vil have ondt ved at udrede Arrestomkostninger, Salairer

og andre af Sagens Forfølgning flydende Udgifter, og ikke let Noget, ved at benytte sin Ret, vilde gjøre den Paagældendes Tilstand endnu misliger, hvilket uden Tvivl og vilde have den offentlige Mening imod sig. Tilfældet maa vist helst forbigaaes; dersom Omstændighederne skulde være af den Beskaffenhed, at der var retlig Grund til at affordre Tyendet hiin Erstatning, og den Vedkommende fandt det passende at benytte sin Ret, vilde det dog staae ham aabent, uagtet denne Ret ei var ham hjemlet ved en sær Lov.

§ 32 turde være aldeles overflødig; det Samme gjælder om § 33; Huusbondens Forbringer paa Tyendets Arbejde kunne neppe heller ubetinget gaae saavidt, som det lod sig udføre uden Fare for Helbredden, men hertil kunde Paragraphen give Anledning.

Det synes i Motiverne at være antaget, at § 34 ikke indeholder Andet, end hvad der alt er hjemlet ved Frdgn. af 26de Marts 1845 § 4. Men det turde dog være, at den deri indeholdte Forpligtelse til at give sit Tyende Leilighed til flittigt at besøge Guds Huus vilde faae en anden Charakter ved at indføres i en Tyendelovgivning. Frdgn. af 26de Marts 1845 § 4 indeholder mere en moralisk-religiøs Indstærkelse, end et egentligt Lovbud, men, kom et saadant ind i Tyendelovgivningen, vilde det sandsynligviis benyttes til Paastande, som det, paa Grund af de huuslige Forhold, kunde være vanskeligt at indrømme, hvorved Hensigten dog ikke sjældent vilde være en ganske anden, end at anvende Tiden til at besøge Guds Huus. Hvis der imidlertid lader sig danne en communal Myndighed, som kan jævne de Enkeltheder i Tyendeforholdet, der ikke lade sig afgjøre ved almindelige Lovbegreber eller ved Domstolene, vil jeg finde det ganske hensigtsmæssigt, at denne blev berettiget til at skille Huusbonden og Tyende imellem, naar dette begjærer en Afgang til Kirkebesøg, som han ei vil indrømme.

§ 35 synes at være overflødig, og vilde let kunne misforstaaes; saaledes at til Exempel en Huusbond ikke kunde paalægge sit Tyende at forrette Kjørsler for en Anden.

Spørgsmaalet om Huusbondens Forpligtelse til at tage sig af sit syge Tjenestetyende, der